

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

15. Nilus: Ex Philostrato in Nilo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

νικόν ἰδέν. καὶ γὰρ τὸ βαχεύσιμον ὁ χαλκὸς
οὐδέκινυτ, καὶ ἐπιβάζειν ἐδόκει. ἔσπερ, οἶμαι,
τὸ πραξιτέλις, καὶ τὸ βαχχεῖον ἐγχαταμίξαι
διωθόντι.

chantis indicabat, & furore accendi videba-
tur: perinde opinor, ac si Praxitelis bac-
chicum æstrum inferere va-
luisset.

Nota.

Ἄφαιμινω δὲ οἱ: Similiter dixit in Cupidine,
Ἄφαιμινω δὲ ἡ Δριξ ὑπερίτατο, quoniam alia
ratio verbi ὑπερίταται, ἢ ὑπερίσταται. Itaque
non possum assentiri viro eruditissimo sic inter-
pretanti, vigore quodam excitabatur, mallem,

ad tactus aciem cedebat. Ita, inquit, molle, & de-
licatum ac erat, ut tangenti cedere videretur, ἄφαι-
μινω δούχον, D. Basilium, & Plutarchum, ἢ forte hic
simile quidpiam desideratur. Verum, & germanum
hunc esse sensum declarant inferiora, ἠπάσθηται τὸ
χεῖρὸς, ἢ ἂν ἰδῆται.

CAERVS, SIVE OCCASIO.

Callistratus in Occasionis imag.

Descriptio XIV.

Παῖς ἦν ὁ Καῆρος ἠέων, ἐκ κεφαλῆς ἐς
πόδας ἐπανδῶν τὸ τὸ ἡῆς ἀνθῶ: ἦν ἦ
τὴν ἰδῆσιν ὠραῖον, σέων ἰδῆσιν, καὶ ζε-
φύρα ἰνάσσει, πρὸς ὃ βέλοιο χαταλιπῶν
τὴν κομὴν ἀνετῆ. τὴν καὶ χροῶν εἶχειν ἀνθη-
ρῶν τῆ λαμπρόνι τῶ σώματι τὰ ἀνθη δη-
λῶν. ἦν ἦ Διονύτω, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐμφορῆς.
τὰ μὲν γὰρ μέτωπον χάριτον ἔειλεν; ἀπα-
ρεῖα ἦ αὐτῶ, εἰς ἀνθῶ ἐρευνόιδων νεοτήσα-
ον ὠραῖοντο, ἐπιβάζειν τὴν δὲ μασσιν ἄ-
παλὸν ἐρήθημα. εἰσῆκει ἦ ἐπὶ τῶ σφύρας,
ἀπ' ἀκρωτῆ ταρσῶν βεβήκως, ἐπερῶμιν
τὰ πόδε ἐπαφύκει ἦ οὐ νενομισμένας ἦ Δριξ;
ἀλλ' ἡ μὲν κόμη κατὰ τὸ σφύρων ἐφέρεσσα,
ταῖς παρεῖα ἐπέσσει τὸ βόσρυχον. τὰ δὲ
ἐπιδῶν ἦν τὸ χροῖ πλοκάμων ἐλεύθερα, μό-
λιω τὴν ἐκ γενέσεως βλάσειν ἐπιφάνοντα ἦ
τριχός.

CAERUS autem puer erat pubescens, & ipso
pubertatis flore, qui se vernantibus mem-
bris affuderat, gratissimus. Magna erat impri-
mis vultus dignitate, lanuginem quatiens, &
cincinnos, quos Fauonio, quocunque vellet, a-
gitandos permiserat. Adhæc florido nitebat
colore, veluti quibusdam corporis fulgetris
vernantes rosas explicaret, eratque Dionysio
maxima ex parte persimilis: at enim frons
gratiji emicabat, genæ regij floris instarru-
bentes, iuuenili decore fulgebant, ipsis oculis
gratissima quadam face ruboris accensis: stabat
autem in globo, summa pedum planta infi-
stens, quæ & pinnis volucer exilire propè vi-
debat: capillus non more solito creuerat, ve-
rum coma contra supercilia repens, ad genas
cincinnum effuderat, occiput verò capillo-
rum nexibus liberum, rarissimos tan-
tam pilos à primo ortu inultos
ostendebat.

NILVS.

Philostratus in Nilo.

Descriptio XV.

Περὶ τὸ Νεῖλον οἱ πᾶσι ἀθύρσι πα-
δία ζόμεσα δὲ ὀνόματι. καὶ ὁ Νεῖλος

CVbiti circa Nilum ludant pueri, corporis
modulo cognomines: quibus Nilus sura-
T t t a mo.

αὐτοῖς ὑπεργάνυλοι, τὰ τε ἄλλα, καὶ ὅτι κηρύτθου-
 σιν αὐτὸν ὅσθ' αἰγυπλίους προχέουσι, προσάγε-
 ται οὖν, καὶ οἷον ἔρχεται αὐτῶ ἐκ τῆ ὑδαλῆ, ἑρέ-
 φη ἀπαλά, καὶ μειδιῶντα, μετέχεν δὲ οἶμα ἀλλὰ,
 καὶ τῆ λάλη, καὶ οἱ τῆ τοῖς ἄμοις αὐτῶ ἐρίζοντες,
 οἱ δὲ τῆ πλοκάμων ἐκρέμονται, οἱ δὲ ἀγκάλη
 ὡς χεβέδουσι, οἱ δὲ κωμάζουσιν ἐπὶ τῆ σέρις, ὁ
 δὲ ἀναδίωσιν αὐτοῖς ἀνθη, τὰ μὲν ἀπὸ τῆ κόλπης,
 τὰ δὲ ἀπὸ τῆ ἀγκάλης, ὡς σφάντες τὴ ἀπ' αὐτῆ
 διαπλέκειν, καὶ χεβέδουσι ἐπὶ τῆ ἀνθῶν ἱεροί, καὶ
 εὐώδεις, καὶ ἑπιδόμωσιν ἀλλ' ἄλλα τὰ παρ' ἴα,
 σείσσοις ἄμα, ταυτέ γὰρ ἐναυλα ἐκείνα τῶ ὑδα-
 τι, κροκόδειλοι τῆ οὖν, καὶ οἱ ποτάμιοι τῆ ἰππων,
 οὗς τῶ Νείλω λινὸς προσχεύουσιν, ἀπόκεινται,
 τὸν ἐβαθεῖα τῆ δίνη, μὴ δὲ τοῖς παρ' ἴα ἐμ-
 πέση.

moperè oblectatur, cum ob alia, tum vel ma-
 ximè, quod ipsum, quantum Aegyptijs pro-
 fusus sit, enuntiat; procedunt igitur, & velut
 ex ipsa aqua molles, ac ridentes progrediun-
 tur infantes: participes autem esse, & sermo-
 nis existimo. Hi quidem ipsius humeris insi-
 dent, hi à cincinnis eius suspenduntur, non-
 nulli in vlnis dormiunt, alij in pectore petu-
 lanter saliant, ipse verò tam ex sinu, quam
 ex vlnis, flores offert pusionibus, vt ex ipsis
 corollas contexant, & super floribus dor-
 miant, sacri prioris, & sacris odoribus per-
 fusi; & ex pueris alius aliò cum fistris ascen-
 dit; hæc enim illi aquæ consona sunt instru-
 menta: Cæterum, crocodili, & qui à nonnul-
 lis Nilo adscribuntur, hippopotami, nunc in-
 imo iacent vortice, ne pueris terrorem incu-
 tiant.

O R P H E U S I

Philostratus in Orpheo.

Descriptio XVI.

Ορφεα τῆ Μήσης, δέλεον τῆ μύσικῆ, καὶ τὰ
 μὴ μετέχοντα λόγῳ, λογοποιεῖο φασὶ
 πάντες, λέγει καὶ ὁ ζωγράφος. λινὸν τὸ οὖν, καὶ οὗς
 αὐτῶ πλησίον ἀκραται τῆ Ορφέως, καὶ ἑλαφίς, καὶ
 λαγῶς ὁδὸν ἀποπηδῶσι τῆ ὄρμη τῆ λέοντος, καὶ
 ὄσθ' ἐκ δῆρα δεινὸς ὁ δῆρ ξυναγελᾷ ξένῳ αὐτῶ
 ῥαδόμεν, ἰὺν ῥάβουμοι, σὺ δὲ μὴδὲ τοῦς ἄνθ' ἄνθ' ἄν-
 γουὸς ἰδῆς, μὴ τοῦς μοισικουὸς μόνον οἷς σκευσο-
 μεῖν τοῖς ἄλλοισιν ἐβ' ἄλλ' ὄραμοι καὶ τῆ κραγέ-
 τῶν κολοῖόν, τῆ λακέρηζαν αὐτῆν, καὶ τῆ τῆ Διὸς
 ἀιτόν, ὁ δὲ οὖν οἱ ἄμοι τῶ πτέρυγε ταλανίε-
 σαι, δὲ αὐτῆ ἀτινὲς ἐς τῆ Ορφέα βλέπει, οὐδὲ
 ἑπιδόμωσιν τῆ πῆλοσ, πλησίον ἐν τῆ. οἱ δὲ
 ξυγκλείσασιν τὰς γένεσ, ὅ ἐστι τῆ δέλεοντος,
 λῦκοι ζούτοι, καὶ ἄρνεσ ἀναμῆ, καὶ τῆ δὲ πότεσ, νεανι-
 ἑυεται δὲ πὶ καὶ μῆζον ὁ ζωγράφος. δένδρα γὰρ
 ἀνασπᾷσας τῆ ῥίζων ἀκροατὰς ἀγει ταυτὰ πῶς
 Ορφεῖ, καὶ περιέσθιν αὐτῶ. πύκνη ἑ οὖν καὶ
 κυπάριστος καὶ κληῖς, καὶ ἀγρίος ἄσση, καὶ
 ὅσα ἄλλα δένδρα ξυμβάλλοντα τοῦς πῆλοσ.

Orpheum Musæ filium mollissimis fidi-
 bus, rationis etiam expertes feras de-
 mulsisse, omnes fabulosi testantur scripto-
 res, omnium ferme pictorum colores lo-
 quantur. Quare leo, & aper propè adstant,
 Orpheum auscultant, & ceruus quidem, ac
 lepus minimè ab impetu leonis resiliunt, &
 quibuscunque in venatione terribilis hæc
 fera visa est, congregantur segnes, ac remissi,
 cum ipso, vt apparet, feriant. Cæterum, ne
 aues quidem inertes videris, non canoras tan-
 tum, quibus suaves modulòs concinere
 saltibus mos est: quin etiam vide clamo-
 sum gracculum, & stridulam cornicem,
 & Iouis aquilam: hæc quidem qualis est, ala-
 rum librata remigijs, vt sponte sua defi-
 xis oculis Orpheum spectat, nec se ad proximi-
 um lepusculum, prædæ scilicet oblita, con-
 uertit. Hic porò constrictis maxillis (quæ
 ars est Orphei mulcentis) & lupi, & agni pro-
 miscuè attoniti, saltatorium orbem ver-
 sant. Maius porò quiddam animosus pictor
 comminiscitur: nam arbores à radicibus auscul-
 tas, ad auscultandum Orpheum ducit, atque

ipfi